

Dosar nr. 5/J/2016

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI ÎN MATERIE DISCIPLINARĂ

HOTĂRÂREA NR. 13J

Ședința publică din 1.06.2016

Președinte Judecător

Judecător

Judecător

Judecător

Judecător

Judecător

Pe rol soluționarea acțiunii disciplinare formulate de Inspecția Judiciară împotriva pârâtei X, judecător în cadrul Judecătoriei ..., având ca obiect săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. m) și t) raportat la art.99¹ alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

La apelul nominal făcut în ședință publică, a răspuns Inspecția Judiciară, prin reprezentant - inspector judiciar, judecător I.J., lipsă fiind pârâta.

S-a făcut referatul cauzei de către grefă, care învederează că procedura de citare este legal îndeplinită.

Secția acordă cuvântul asupra cererilor prelabile:

Inspecția judiciară, prin reprezentant arată că nu are excepții sau alte cereri prelabile de formulat.

Secția procedează la audierea prin video conferință a martorilor M1, M2 și M3, declarațiile acestora fiind consemnate în scris, citite și semnate de către președintele secției, martori, grefă și atașate la dosarul cauzei.

Nemaifiind alte cereri de formulat, constatând cauza în stare de judecată, secția acordă cuvântul pe fondul cauzei:

Inspecția Judiciară, prin reprezentant, solicită admiterea acțiunii disciplinare și aplicarea uneia dintre sancțiunile disciplinare prevăzute la art.100 din Legea nr.303/2004, avându-se în vedere probele administrate în cauză.

Sub aspectul abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit.f teza a-II-a cu aplic.art.99 ind.1 din Legea nr.303/2004 se arată că art. 99 ind.1 din același act normativ, definește cele două noțiuni, astfel:

- există rea-credință atunci când judecătorul sau procurorul încalcă cu știință normele de drept material ori procesual, urmărind sau acceptând vătămarea unei persoane;
- există gravă neglijență atunci când judecătorul sau procurorul nesocotește din culpă, în mod grav, neîndoielnic și nescuzabil, normele de drept material ori procesual.

Legiuitorul a circumscris sfera încălcării normelor de drept material sau procesual la acelea de o gravitate deosebită, care au consecințe asupra

valabilității actelor întocmite de magistrat sau care produc o vătămare gravă a drepturilor și intereselor părților.

Astfel, potrivit jurisprudenței instanței disciplinare, pot intra în sfera răspunderii disciplinare acele încălcări ale normelor de drept material sau procesual care pun în discuție însăși valabilitatea actelor întocmite de judecător și pentru care, un observator rezonabil (persoană informată și de bună-credință) nu poate găsi o justificare.

Raportat la dispozițiile legale mai sus enunțate, pentru existența abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. t) din Legea nr. 303/2004, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 24/2012, este necesar să fie întrunite elementele specifice răspunderii disciplinare: existența unei fapte ilicite, urmările acesteia, raportul de cauzalitate între fapta săvârșită și armarea produsă, precum și vinovăția judecătorului.

Sub aspectul laturii obiective, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, judecătorul trebuie să fi nesocotit o normă de drept material sau procesual.

Conduita profesională a doamnei judecător X, prezentată în cele ce urmează, trebuie privită din perspectiva prevederilor procesual civile generale și speciale care guvernează modul de soluționare al cauzelor, în condițiile asigurării respectării dispozițiilor legale privind deliberarea și hotărârea instanței, întocmirea minutei și interdicția revenirii asupra soluției.

Astfel, în contextul investiției, pe parcursul anilor 2014 - 2015, cu soluționarea cererilor de abținere formulate de doamna judecător J1 și/sau a cererilor de recuzare formulate împotriva acesteia, doamna judecător X nu a întocmit minute anterior menționării soluțiilor pe scurt în condica de ședință în format tipizat de hârtie, de către judecător, ori de către grefierul de ședință, sau a completării lor de către grefierul

de ședință în condica electronică generată de sistemul Ecris, încălcând în mod flagrant prevederile art. 51 și ale art 401, prin raportare la art 234 alin. 1 din Noul Cod de procedură civilă.

Neîntocmirea minutelor asupra cererilor de abținere/recuzare soluționate, ca rezultat al deliberării, chiar dacă, la un moment ulterior, soluțiile au fost menționate în condica de ședință în format tipizat de hârtie, de către judecător sau de către grefierul de ședință, ori completate direct de grefier în condica electronică generată de sistemul Ecris, pe baza susținerilor verbale ale judecătorului și fără ca acestea să fi fost în vreun mod însușite prin semnătură, a creat premisa încălcării, de către judecătorul cercetat disciplinar, la data de 30 septembrie 2015 și a dispozițiilor cu caracter general ale art. 429 din Codul de procedură civilă, care prevăd că după pronunțarea hotărârii, instanța se dezinvestește și nici un judecător nu poate reveni asupra părerii sale.

Astfel, soluțiile de admitere, adoptate de doamna judecător X la data de 25 septembrie 2015 cu privire la cele trei cereri de abținere pe care le-a soluționat, printre care și cea formulată de doamna judecător J1 în dosarul nr. 18771/325/2014, au fost transmise verbal grefierului de ședință care a procedat, conform practicii constante a completului, la completarea lor în condica electronică generată de sistemul Ecris, listată ulterior.

Susținând, la o dată ulterioară celei la care a soluționat cererea, respectiv la 30 septembrie 2015, că soluția adoptată la 25 septembrie 2015 în dosarul nr. 18771/325/2014, transmisă verbal grefierului de ședință la aceeași dată, era cea de respingere a cererii de abținere a doamnei judecător J1, iar nu de admitere, cum grefierul menționase deja în condica electronică, judecătorul cercetat disciplinar a schimbat soluția inițială de admitere, în cea de respingere, motivând, ca atare,

încheierea de ședință respectivă.

În același dosar, nr. 18771/325/2014, la termenul fixat în data de 26 octombrie 2015, judecătorul cercetat disciplinar, legal investit cu soluționarea cererilor de recuzare și de abținere formulate la 14 octombrie 2015 și respectiv, la 22 octombrie 2015, deci între termenele de judecată (în mod corect înaintate de judecătorul recuzat, spre soluționare completului imediat următor care judecă în aceeași materie, pentru a fi soluționate anterior termenului din data de 28 octombrie 2015), nu s-a pronunțat printr-o minută din care să rezulte soluția dată celor două cereri și care să fi fost trecută în condica de ședință.

În acest context, la data de 27 octombrie 2015, doamna judecător X, lipsind din instanță, soluția susmenționată nefiind consemnată într-o minută, ori trecută în condica de ședință, iar încheierea prin care cererile au fost soluționate nefiind motivată, a afectat din nou bunul mers al activității instanței, punându-l pe judecătorul cauzei în ipostaza de a nu cunoaște soluția dată cererilor de recuzare și de abținere și de a intra în sala de judecată la termenul din 28 octombrie 2015 cu un supliment de dosar, pentru a acorda un nou termen de judecată.

Din perspectiva rezultatului probatoriului administrat nemijlocit, atât la solicitarea judecătorului cercetat disciplinar, cât și din oficiu, de către inspectorul judiciar, a mai reieșit că modalitatea de lucru anterior prezentată se distinge de practica celorlalți colegi de secție și reprezintă o constantă în activitatea judecătorului cercetat disciplinar.

Apărările doamnei judecător, în sensul existenței unei practici neunitare în materia întocmirii/neîntocmirii minutei asupra cererilor de abținere și recuzare, ori că, modalitatea de scriere a minutei pe scurt, pe coperta dosarului, ar fi fost

[REDACTED]

dintotdeauna practica instanței, până în momentul în care a fost obligatorie întocmirea minutei, fără ca judecătorul să poată indica exact momentul, ori că și în cursul anului 2014, încă se scria minuta pe scurt pe coperta dosarului, iar în momentul redactării hotărârii, se lista minuta în formă tehnoredactată și se semna de către judecător, nu au susținere în probatoriul administrat.

Mai mult, ocazionat de efectuarea verificărilor apărărilor, prin sondaj, constatările de fapt cu privire la modalitatea de lucra și în alte tipuri de cauze, care intră în competența judecătorei în prima instanță, precum și perpetuarea în timp a practicilor deficitare, au demonstrat că judecătorul a ignorat pe parcursul mai multor ani consecințele deosebit de grave ce s-ar putea produce prin încălcarea ori aplicarea în mod defectuos și a prevederilor art. 401 Cod de procedură civilă.

Consecința produsă de fapta doamnei judecător X, care a fost observată și semnalată Inspecției Judiciare chiar de către petentul din dosarul susmenționat, pe lângă atingerea adusă imaginii justiției în general, a constat în prejudiciul concret și imediat creat petentului, constând în încălcarea dreptului la un proces echitabil, prin continuarea judecării dosarului de către judecătorul căruia i se admisesese cererea de abținere și care fusese formulată tocmai în considerarea respectării acestui drept.

Din situația de fapt reținută mai sus, reiese că între fapta judecătorului cercetat disciplinar, de a încălca dispozițiile legale procesual civile imperative și urmarea socialmente periculoasă există o legătură de cauzalitate directă, iar prejudiciul produs a fost dovedit și s-a datorat, în exclusivitate acțiunilor și atitudinii doamnei judecător X.

Sub aspectul laturii subiective, urmează a se reține că, probele administrate în cauză nu au fost de natură a dovedi existența relei credințe din partea doamnei

[REDACTED]

judecător X, care ar fi presupus urmărirea sau acceptarea vătămării unei persoane.

În ceea ce privește caracterul scuizabil/nescuizabil al încălcării normelor de drept procesual, din întreg ansamblul probator transpare modalitatea deficitară de îndeplinire a atribuțiilor de serviciu de către judecătorul cercetat disciplinar, iar aceasta nu poate fi justificată de volumul de activitate, astfel cum s-a apărat doamna X.

Caracterul grav al încălcării legii de către judecătorul cercetat disciplinar, rezidă nu numai în încălcarea dreptului petentului la un proces echitabil, prin continuarea judecării dosarului de către judecătorul căruia i se admisesese cererea de abținere și care fusese formulată tocmai în considerarea respectării acestui drept, ci și în faptul că lipsește orice remediu legal efectiv, în contextul în care, potrivit art. 53 alin. 2 teza I din Codul de procedură civilă, încheierea prin care s-a încuviințat sau s-a respins abținerea nu este supusă niciunei căi de atac.

Prin urmare, din perspectiva laturii subiective, se apreciază că abaterea disciplinară prevăzută de art. 99 lit. t) a fost săvârșită cu gravă neglijență.

În ceea ce privește abaterea disciplinară prevăzută de art.99 lit. m) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată constând în nerespectarea în mod nejustificat a dispozițiilor cu caracter administrativ prevăzute de lege sau regulamente, reprezentantul Inspecției Judiciare arată că pentru a atrage răspunderea disciplinară a judecătorului din perspectiva acestei abateri disciplinare este necesar ca, sub aspectul laturii obiective, să existe în sarcina acestuia o obligație cu caracter administrativ prevăzută de lege sau de regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, edictat în aplicarea legii, precum și o nerespectare a acestei obligații din partea judecătorului.

Sub aspectul laturii subiective, este necesar ca nerespectarea acestei obligații să aibă caracter nejustificat.

Potrivit art. 4 alin.1 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, judecătorii sunt obligați ca, prin întreaga lor activitate, să asigure supremația legii, să respecte drepturile și libertățile persoanelor, precum și egalitatea lor în fața legii și să asigure un tratament juridic nediscriminatoriu tuturor participanților la procedurile judiciare, indiferent de calitatea acestora.

De asemenea, art. 5 din Regulamentul de ordine interioară a instanțelor judecătorești aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 387/2005 republicată și modificată, aplicabil în raport de momentul săvârșirii faptelor, prevede că judecătorii mai au printre îndatoriri: să asigure, prin activitatea desfășurată, respectarea legii, să respecte prevederile legale și ale regulamentelor și să dea dovadă de competență profesională.

Nu în ultimul rând, art. 12 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor, adoptat prin Hotărârea nr. 328 din 24 august 2005 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, impune magistraților anumite standarde de conduită profesională, respectiv, să își îndeplinească cu competență și corectitudine îndatoririle profesionale, să respecte îndatoririle cu caracter administrativ stabilite prin legi, regidamente și ordine de serviciu, iar aceste obligații nu au caracter facultativ.

În aplicarea art. 401 din Codul de procedură civilă, dispozițiile Regulamentului de ordine interioară a instanțelor judecătorești, aprobat prin Hotărârea nr. 387/2005 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, respectiv art. 105, aplicabil în materie raportat la momentul săvârșirii faptelor, prevede că:

(1) rezultatul deliberării se consemnează într-o minută care va fi scrisă pe cererea de chemare în judecată, pe cererea de apel sau de recurs ori pe ultima încheiere.

(1) Minuta poate fi redactată și prin utilizarea tehnicii de calcul.

(2) în alte cauze decât cele penale, dacă nu există suficient spațiu sau este utilizată tehnica de calcul, atunci minuta se va scrie pe o foaie ori, după caz, pe foi separate, numerotate.

(2/1) Transcrierea minutei, integral sau în extras, în condica ședințelor de judecată pe suport hârtie se face de președintele completului ori de un alt judecător, membru al acestuia, iar în sistem informatizat, de către greșierul de ședință.

Reprezentantului Inspecției Judiciare arată că din economia textelor susmenționate, aplicabile, redactarea unei minute, atunci când aceasta nu are formă olografa, deci prin utilizarea tehnicii de calcul, nu este interzis a fi efectuată de către o altă persoană decât judecătorul investit cu soluționarea unei anumite cauze și care se pronunță asupra acesteia, atâta timp cât prima persoană este un simplu executant al operațiunii tehnice, deliberarea aparținând celui din urmă, iar rezultatul deliberării fiind însușit prin semnătură, anterior atașării minutei la dosarul cauzei.

În același timp însă, art. 108 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, prevede că judecătorii sunt obligați să verifice efectuarea în termen a încheierilor și a celorlalte lucrări întocmite de greșierul de ședință, restituindu-le pe cele necorespunzătoare și dând îndrumările necesare pentru refacerea lor.

Grefierul de ședință participă la ședințele de judecată, îndeplinind atribuțiile prevăzute de lege și de regulament, sub controlul președintelui completului de judecată, potrivit art. 54 alin.1 Ut. a) din Regulamentul de ordine interioară al

instanțelor judecătorești aprobat prin Hotărârea nr. 387/2005 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii.

Prin urmare, din coroborarea acestor dispoziții regulamentare reiese că judecătorul trebuie să exercite un control efectiv și eficient al activităților și lucrărilor întocmite de grefierul de ședință, acesta desfașurându-și activitatea sub îndrumarea directă a magistratului.

Or, în contextul încălcării de către doamna judecător X, a dispozițiilor art. 51, ale art. 234 și ale art. 401 Cod procedură civilă, prin neîntocmirea minutei, respectiv, prin întocmirea acesteia în mod necorespunzător, fapta de a-l determina pe grefierul de ședință să menționeze soluțiile pe scurt în condica de ședință în format tipizat de hârtie, ori să le completeze direct în condica electronică generată de sistemul Ecris, fără ca acestea să fi fost consemnate într-o minută, ori însușite de judecător prin semnătură, precum și fapta de a-l determina pe grefierul de ședință să modifice soluția completată direct în condica electronică generată de sistemul Ecris, în lipsa vreunei minute reprezintă nu numai o nerespectare a propriilor obligații prevăzute de dispozițiile regulamentare menționate mai sus, ci, în același timp, instigarea, respectiv determinarea grefierului de ședință la a-și încălca propriile atribuții ce îi revin în materie, potrivit Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești aprobat prin Hotărârea nr. 387/2005 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, în vigoare la data faptelor.

Completarea soluției asupra cererilor de abținere sau de recuzare în condica de ședință în format tipizat de hârtie, ori direct în condica electronică generată de sistemul Ecris, respectiv modificarea soluției asupra cererii de abținere direct în condica electronică generată de sistemul Ecris, nu pot reprezenta o transcriere,

de către grefier, a minutei, în condițiile în care minuta nu era întocmită în scris, ci transmisă verbal de judecătorul cercetat disciplinar, astfel încât, să se poată susține că primul ar fi transcris eronat soluția, și să se justifice, în vreun fel, solicitarea judecătorului, în sensul modificării acesteia.

Din această perspectivă, apărările doamnei judecător, întemeiate pe modalitatea deficitară de exercitare a atribuțiilor de serviciu de către grefierul de ședință, nu pot fi primite, în condițiile nerespectării chiar de către doamna judecător, a propriilor obligații ce îi reveneau în calitate de președinte de complet.

De asemenea, în raport de întregul probatoriu administrat în cauză, nu pot fi acceptate apărările judecătorului cercetat disciplinar, fundamentate pe presupuse amenințări pe care vicepreședintele instanței le-ar fi adresat grefierului de ședință al completului C2, cu scopul de a întocmi într-un anume mod notele explicative solicitate de Inspekția Judiciară pe parcursul verificărilor prealabile efectuate ori de a declara neadevărat, cu ocazia ascultării sale de către inspectorul judiciar.

Sub aspectul laturii subiective, se apreciază că, nesocotirea nejustificată a acelor dispoziții legale sau regulamentare care se circumscriu existenței atribuțiilor de serviciu ale magistratului, trebuie privită prin raportare la etalonul „magistratului diligent” care acționează cu grijă față de interesul public de îndeplinire a justiției și de apărare a intereselor generale ale societății.

În cauză, conduita doamnei judecător X dovedește nu numai nerespectarea în mod nejustificat a normelor regulamentare susmenționate care stabileau în sarcina sa anumite atribuții de serviciu, ci și aceea că modul de lucru adoptat nu a avut caracter izolat, ci a reprezentat o practică constantă a doamnei judecător.

Din această perspectivă, fapta pârâtei judecător X reflectă grava

neglijență cu care aceasta a înțeles să își îndeplinească atribuțiile de serviciu și este de natură a afecta încrederea în actul de justiție.

Față de cele mai sus expuse, în temeiul art. 49 alin. 6 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, modificată și republicată, se solicită admiterea acțiunii disciplinare promovate de Inspekția Judiciară împotriva doamnei judecător X, din cadrul Judecătoriei ..., Secția a II-a Civilă, pentru săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. m) și t), prin raportare la art. 991 teza a II-a din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și aplicarea uneia din sancțiunile disciplinare prevăzute de art. 100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, modificată prin Legea nr. 24/2012.

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI

Prin acțiunea disciplinară înregistrată pe rolul Secției pentru judecători sub nr. 5/J/2016, Inspekția Judiciară a solicitat secției ca, prin hotărârea ce o va pronunța, să dispună aplicarea uneia dintre sancțiunile prevăzute de art. 100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pârâtei X, judecător în cadrul Judecătoriei ... pentru săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. t) cu aplicarea art.99¹ alin.(2) și m) din același act normativ .

În motivarea acțiunii disciplinare s-a reținut, în esență, că doamna judecător X nu întocmea minuta la momentul pronunțării hotărârii, respectiv a încheierii prin care se soluționau cererile de abținere/recuzare, ci la o dată ulterioară care, de regulă, concidea cu data redactării hotărârii.

S-a mai arătat că doamna judecător a încălcat și dispozițiile art. 51, ale art. 234 și ale art. 401 Cod procedură civilă, prin neîntocmirea minutei respectiv, prin întocmirea necorespunzătoare, cu consecința menționării de către greșierul de ședință a soluțiilor pe scurt în condica de ședință în format tipizat de hârtie, ori completarea direct în condica electronică generată de sistemul Ecris, fără ca acestea să fi existat în materialitatea lor ori să fi fost însușite la momentul respectiv de judecător prin semnătură. Această faptă reprezintă nu numai o nerespectare a obligațiilor prevăzute de dispozițiile regulamentare menționate mai sus, ci în același timp, instigarea, respectiv determinarea greșierului de ședință la a-și încălca propriile atribuții ce îi revin în materie.

S-a apreciat că sunt îndeplinite elementele constitutive ale abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. m) și t) teza a II a cu aplicarea art.99¹ alin.(2) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În drept, Inspecția Judiciară și-a întemeiat acțiunea disciplinară pe dispozițiile art. 44 alin. (1) și (3), art. 45 alin. (2) și art. 47 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată.

Pârâta judecător nu a depus la dosar întâmpinare și nici nu s-a prezentat în fața Secției pentru a fi audiată.

Din analiza materialului probator administrat în cauză, Secția reține următoarele:

Prin adresa nr. 1/23049/2015 din data de 14 octombrie 2015, în conformitate cu prevederile art. 45 alin. 2 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al

Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul Superior al Magistraturii a înaintat Inspecției Judiciare sesizarea petentului P1, privind modalitatea de instrumentare a dosarului nr.18771/325/2014 aflat pe rolul Judecătoriei ..., de către completul de judecată condus de doamna judecător J1.

La Inspecția Judiciară - Direcția de inspecție judiciară pentru judecători, lucrarea a fost înregistrată sub nr. 6140/IJ/3632/DIJ/2015 din data de 19 octombrie 2015.

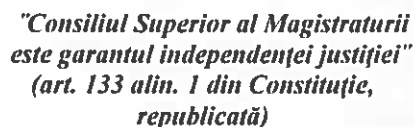
Prin adresa nr. 1/26954/2015 din data de 27 noiembrie 2015, Consiliul Superior al Magistraturii a înaintat spre competentă soluționare Inspecției Judiciare, completarea sesizării anterior formulate de același petent, vizând aceleași aspecte, dar și măsuri dispuse ulterior, în același dosar.

La Inspecția Judiciară - Direcția de inspecție judiciară pentru judecători, lucrarea a fost înregistrată sub nr. 7278/IJ/4235/DIJ/2015 din data de 4 decembrie 2015.

La data de 13 ianuarie 2015, în temeiul art. 45 alin. 8 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii s-a dispus conexarea lucrării nr. 7278/IJ/4235/DIJ/2015, la lucrarea nr. 6140/IJ/3632/DIJ/2015.

În cuprinsul sesizării inițial formulate, petentul a semnalat încălcarea unor principii fundamentale ale procesului civil de către doamna judecător J1, care ar fi soluționat cererea de recuzare a expertului desemnat în dosarul nr. 18771/325/2014, fără citarea acestuia și a părților, la data de 7 octombrie 2015, după ce, în prealabil, admisesese excepția nulității absolute a raportului de expertiză întocmit de același expert.

În ceea ce privește cererea formulată de doamna judecător J1, în același

Ca atare, în temeiul art. 45 alin. 6 lit. b) din Legea nr. 317/2004, prin Rezoluția din 20 ianuarie 2016 a Inspecției Judiciare, s-a dispus începerea cercetării față de doamna judecător J1, de la Judecătoria ..., sub aspectul săvârșirii abaterii disciplinare reglementate de art. 99 lit. t), prin raportare la art. 99 ind 1 și față de doamna judecător X, de la Judecătoria ..., sub aspectul săvârșirii abaterilor disciplinare

reglementate art. 99 lit. m) și t) prin raportare la art. 99 ind. 1 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Cercetarea disciplinară a fost efectuată și finalizată în intervalul 24-26 februarie 2016.

În cursul cercetării disciplinare, după ce au fost prezentate magistraților cercetați disciplinar toate actele dosarului conținând verificările prealabile efectuate în cauză, doamnele judecător au fost ascultate de către inspectorul judiciar și au propus probe în apărare, probe admise și administrate în mod direct și nemijlocit în cursul cercetării disciplinare.

De asemenea, inspectorul judiciar a administrat, din oficiu, proba cu înscrisuri și proba testimoniale cu martorii M2, grefier de ședință al completului C2 din cadrul Secției a II-a Civilă de la Judecătoria ..., M4 (fostă P.), fost grefier de ședință al completului C2, prezidat de doamna judecător X, domnul judecător M5, președintele Judecătoriei ..., M6-judecător și M1-judecător.

După ce au luat la cunoștință de toate actele dosarului de cercetare disciplinară, doamnele judecător X și J1 au declarat că nu au de formulat obiecțiuni cu privire la modul în care s-a desfășurat cercetarea disciplinară și nu mai au alte probe de propus în apărare.

Doamna judecător X a fost ascultată pe parcursul cercetării disciplinare, ocazie cu care a arătat că, în ceea ce privește modul în care procedează în cursul soluționării vreunei cereri de abținere sau de recuzare a doamnei judecător J1, la momentul la care îi este adusă cererea respectivă, împreună cu dosarul, fixează, prin rezoluție pe cerere, termen în vederea soluționării, iar la termenul fixat, analizează cererea.

A mai precizat pârâta că cererile nu se soluționează în aceeași zi în care se ivește incidentul procedural, iar în situația admiterii vreuneia din cereri, se trimite dosarul în vederea repartizării aleatorii; în caz contrar, dosarul revine la complet, care fixează termen în vederea continuării judecării.

Înainte de a se trece, la nivelul instanței, la condica în format electronic, în luna septembrie 2015, doamna judecător X a susținut că se deplasa la arhiva instanței și trecea soluția în condica de ședință pentru camera de consiliu și semna condica, fără a pronunța soluția în ședință publică, pentru că, la nivelul instanței, nu se proceda în acest mod.

Doamna judecător X a precizat că după implementarea condicii electronice, începând din septembrie 2015 și până la 1 februarie 2016, după deliberarea asupra cererii de abținere sau de recuzare spunea verbal grefierului de ședință, doamna M2, soluția adoptată, în vederea menționării în condica de ședință electronică și a postării în Ecris, iar după aproximativ 2-3 zile, mergea la dumneaei în birou și dicta considerentele încheierii, care ulterior era postată în sistem informatic Ecris.

Astfel, în dosarul care face obiectul sesizării, nr. 18771/325/2014, doamna judecător X a susținut că ar fi constatat, la momentul redactării încheierii prin care s-a pronunțat asupra cererii de abținere a doamnei judecător J1 (30 septembrie 2015), că doamna grefier M2 a trecut eronat soluția în Ecris și în condica de ședință electronică, în sensul „admiterii cererii”, iar nu a „respingerii”, astfel cum i-ar fi spus la data de 25 septembrie 2015.

Constatând acest fapt, doamna judecător X i-a spus doamnei grefier să facă modificările necesare în condica de ședință electronică și în Ecris, ceea ce dumneaei a și făcut. Apoi a restituit dosarul completului C1.

Referitor la cererile de abținere, respectiv de recuzare privind-o pe doamna judecător J1, soluționate la data de 26 octombrie 2015, în același dosar, pârâta a precizat că, având în vedere că anterior a greșit, nu i-a mai spus verbal doamnei grefier M2 soluția adoptată la data de 26 octombrie 2015, ci a procedat direct la redactarea încheierii în termen de 2 zile, respectiv la data de 28 octombrie 2015.

Doamna judecător a mai susținut că nu cunoaște dacă doamna grefier a trecut vreo soluție în condica electronică sau în Ecris la data de 26 octombrie 2015, pentru că nu i-ar fi adus condica listată, la semnat, așa cum nu i le adusese nici pe cele din septembrie 2015; condica este nesemnată pentru acea perioadă, chiar și în prezent, judecătorul susținând că a refuzat semnarea ei retroactiv, după 2 luni de zile.

Începând cu data de 1 februarie 2016, pentru a evita astfel de situații, după deliberarea asupra cererii de abținere sau de recuzare, doamna judecător X a precizat că face pronunțările în ședință publică, înregistrate, iar în baza acestor înregistrări, se consemnează soluțiile în condica de ședință și în Ecris, de către grefierul de ședință.

Cu privire la situația de fapt care face obiectul cercetării disciplinare, pârâta mai consideră că doamna judecător J1 ar fi procedat în mod greșit trimițându-i dosarul înainte de termenul de judecată din data de 28 octombrie 2015, în vederea soluționării cererii de abținere; în opinia sa, ar fi trebuit să procedeze potrivit practicii unitare a instanței, în sensul de a-i trimite dosarul în vederea soluționării cererilor, după data de 28 octombrie 2015, fără a mai fixa vreun alt termen în cauză.

Cu ocazia reascultării sale, la data de 26 februarie 2016, referitor la lipsa minutei întocmite cu privire la cererile de abținere, respectiv de recuzare privind-o pe doamna judecător J1, în dosarul nr. 18771/325/2014, precum și la lipsa soluției din condica de ședință din data de 26 octombrie 2015, judecătorul cercetat

disciplinar a precizat că, în data de 27 octombrie 2015, fiind a doua zi după ședința de luni, nu a venit la serviciu, aceasta fiind practica multor colegi, cu condiția să nu aibă lucrări restante.

Fiind sunată de domnul președinte de secție, pe la ora 15,00-15,30, întrucât judecătorul cauzei nu avea dosarul nr. 18771/325/2014, cu termen de judecată la data de 28 octombrie 2015, doamna judecător X i-a răspuns că legea îi permite să redacteze încheierea în termen de 3 zile de la data pronunțării.

De altfel, chiar dacă ar fi fost menționată soluția la cererile de abținere și de recuzare a doamnei judecător J1, judecătorul cercetat disciplinar susține că tot nu putea să trimită dosarul înainte de a redacta încheierea respectivă.

Prin rezoluția nr. 6140/IJ/3632/DIJ/22.03.2016 a fost admisă în parte sesizarea, fiind exercitată acțiunea disciplinară împotriva doamnei judecător X, de la Judecătoria ... Secția a II-a Civilă, pentru săvârșirea abaterilor disciplinare reglementate de art. 99 lit. m) și lit. t)), prin raportare la art. 99 ind.1 teza a II-a din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În ceea ce o privește pe doamna judecător J1, apreciindu-se că sunt aplicabile în cauză prevederile art. 47 alin. 1 lit. c) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, a fost respinsă sesizarea.

Referitor la situația de fapt, Secția reține următoarele:

Dosarul nr. 18771/325/2014, având ca obiect civil - plângere contravențională, a fost înregistrat pe rolul Judecătoriei ... la data de 16 iunie 2014 și repartizat

aleatoriu completului C1, prezidat de doamna judecător J1, data recomandată fiind fixată la 19 iunie 2014.

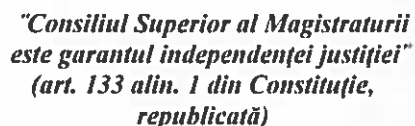
1. În dosarul susmenționat, petentul P1 a formulat o primă cerere de recuzare a președintelui de complet, iar prin încheierea de ședință din data de 11 mai 2015, cererea a fost respinsă de completul imediat următor care judecă în aceeași materie, C2, prezidat de doamna judecător X, reținându-se că petentul nu invocă nici un motiv din cele prevăzute de art. 44 raportat la art. 42 alin.1 pct.13 Cod procedură civilă, care să determine recuzarea judecătorului, iar motivele de nemulțumire ale părții privind încuviințarea probei cu expertiză, respectiv onorariul expertului, sunt critici ce nu pot fi formulate prin intermediul recuzării.

Soluția pronunțată de doamna judecător X nu a fost consemnată într-o minută, fiind editată în sistemul Ecris la data de 12 mai 2015, iar conținutul documentului, la data de 14.05.2015.

La termenul de judecată din data de 24 iunie 2015, cu privire la excepția nulității raportului de expertiză întocmit în cauză, instanța a constatat că citația pentru convocarea petentului i s-a comunicat acestuia la data de 28 ianuarie 2015, iar din răspunsul dat de expert instanței rezultă că data stabilită pentru convocarea părților a fost 30 ianuarie 2015.

În atare situație, având în vedere prevederile art. 335 alin. 1 Cod procedură civilă instanța a constatat nulitatea raportului de expertiză tehnică judiciară în specialitatea autovehicule întocmit de expert E1 și a dispus efectuarea raportului de expertiză tehnică judiciară în specialitatea autovehicule tot de către acest expert, cu respectarea dispozițiilor art. 335 Cod procedură civilă.

2. La data de 16 septembrie 2015, având în vedere că, la termenul de

3. La data de 26 octombrie 2015, doamna judecător X a fost investită în dosarul nr. 18771/325/2014 cu soluționarea unei noi cereri de recuzare a doamnei judecător J1, reieșind din mențiunile efectuate în sistemul Ecris că ar fi

[REDACTED]

soluționat cererea la acea dată.

Totuși, potrivit încheierii de ședință din 28 octombrie 2015, la termenul din acea dată, dosarul nr. 18771/325/2014 se afla la C2, respectiv la doamna judecător X, în vederea soluționării cererii de recuzare și a declarației de abținere, cu termen la data de 26.10.2015.

Astfel, doamna judecător J1, investită cu judecata dosarului nr. 18771/325/2014, a fost nevoită să amâne cauza „în vederea soluționării cererii de recuzare și a declarației de abținere de către completul C2”, deși cererile respective avuseseră termen de soluționare la data de 26.10.2015.

Probele administrate în cauză privind dosarul nr.18771/325/2014 al Judecătoriei ..., relevă următoarele:

a- cu privire la cererea de recuzare a doamnei judecător J1, **soluția pronunțată la data de 11 mai 2015, neconsemnată de doamna judecător X într-o minută**, a fost editată în sistem Ecris la 12 mai 2015, iar conținutul documentului, la 14 mai 2015;

b- cu privire la cererea de abținere a doamnei judecător J1, **soluția pronunțată la data de 25 septembrie 2015, neconsemnată de doamna judecător X într-o minută**, a fost editată în sistem Ecris la 29 septembrie 2015, ca fiind de admitere a cererii, iar la data de 30 septembrie 2015 a fost modificată, în sensul trecerii soluției de respingere a cererii, conținutul documentului soluției de respingere a cererii fiind editat la 1 octombrie 2015;

c- cu privire la cererea de abținere a doamnei judecător J1, **soluția pronunțată la data de 26 octombrie 2015, neconsemnată de doamna judecător X într-o minută**, a fost editată în sistem Ecris la 29 octombrie 2015, iar conținutul

documentului, tot la 29 octombrie 2015.

De asemenea, din celelalte 13 dosare evidențiate la fila 144, vol. II dosar disciplinar, doar în 2 dosare (nr. 9239/325/2015 și nr. 15834/325/2015) au fost întocmite minute în formă tehnoredactată, însă în privința dosarului nr. 9239/325/2015, soluția nu a fost trecută în condica de ședință.

Potrivit declarațiilor date de martora M2, grefierul de ședință care intră în constituirea completului C2, **în data de 25 septembrie 2015**, vineri, pe ședința din camera de consiliu au fost soluționate de către doamna judecător X: 3 cereri de abținere ale doamnei judecător J1 (în dosarele nr. 18771/325/2014, nr. 18885/325/2015 și nr. 23675/325/2015), un dosar având ca obiect cerere de îndreptare eroare materială, un dosar privind o cerere de suspendare provizorie și 4 dosare având ca obiect cereri de investire cu formulă executorie.

Martora a arătat că doamna judecător X nu întocmește minute la dosarele în care soluționează cereri de abținere sau cereri de recuzare, aceasta i-a spus verbal grefierului de ședință că soluțiile în dosarele cu cereri de abținere sunt de admitere, iar grefierul a trecut soluțiile, având în vedere că trebuia să predea a doua zi lista cu soluțiile grefierului șef de secție, pentru a obține numere la dosarele având ca obiect investire cu formulă executorie și suspendare provizorie.

În data de 28 septembrie 2015, întrucât a intrat într-o ședință publică cu 57 de dosare, finalizată în jurul orelor 13:00, iar apoi s-a ocupat de completarea condicii aferente acestei zile, a încercat să predea judecătorului spre semnare condica pentru ziua de 25 septembrie 2015 în data de 29 septembrie 2015, când titularul de complet nu a fost găsit în instanță, în aceeași zi grefierul predând condica la mapă.

Ulterior, la data de 30 septembrie 2015, când grefierul de ședință a

tehnoredactat considerentele încheierii prin care a fost soluționată cererea de abținere formulată în dosarul nr. 18771/325/2014, doamna judecător X i-a spus ca soluția este de respingere și, prin urmare, grefierul a fost nevoit să modifice atât în condică, cât și soluția din sistemul informatic Ecris, soluția inițial trecută, de „admitere”, în cea de „respingere” a cererii de abținere.

A mai precizat doamna grefier, că nici condica din 25 septembrie 2015, și nici cea din 28 septembrie 2015, nu erau semnate de doamna judecător X la data de 29 octombrie 2015, când a fost întocmită prima notă explicativă; în acest sens, au fost atașate notei explicative din data de 11 noiembrie 2015 și filele din condicile de ședință din datele de 25 și 28 septembrie 2015, scanate la data de 4 noiembrie 2015.

În declarația data în fața Secției, martora M2 a arătat că doamna judecător X i-a spus la data de 25 septembrie 2015, că toate soluțiile sunt de admitere, însă grefierul a redactat și postat în Ecris doar cele 2 încheieri similare, privind același motiv de abținere, pe care le lucrase pe formular.

În ce privește cea de-a treia soluție, vizând dosarul nr. 18771/325/2014, întrucât privea altă situație decât cele uzuale, martora a arătat că nu a redactat-o la data de 25 septembrie 2015. Astfel, marți - 29 septembrie 2015, după ședința publică de luni - 28 septembrie 2015, realizând că nu predase condica de vineri, a trecut în Ecris și soluția celei de-a treia cereri de recuzare, tot de admitere, iar miercuri, în 30 septembrie 2015, a fost nevoită să modifice soluția, apoi să introducă motivarea soluției de respingere, în data de 1 octombrie 2015.

Situația susmenționată a fost semnalată de grefierul de ședință atât grefierului șef de la Secția a II-a Civilă, cât și grefierului șef al instanței, imediat după ce s-a petrecut.

În ceea ce privește cea de-a doua situație, din luna octombrie 2015, grefierul de ședință a precizat că, **la data de 26 octombrie 2015**, având pe rol în ședința camerei de consiliu cererile de abținere și de recuzare a doamnei judecător J1, în același dosar, de această dată, doamna judecător X nu i-a mai comunicat ce soluție să treacă în Ecris, sfătuind-o să dea condica necompletată, iar dacă este întrebată cu privire la motiv, să spună că „este vorba de o încheiere fără număr”.

Grefierul de ședință a procedat întocmai, respectiv a predat condica necompletată cu privire la această soluție, iar a doua zi dimineața, pe la 10-11, când grefierul de ședință de la completul C1 i-a solicitat dosarul ce avea termen acordat pentru data de 28 octombrie 2015, i-a răspuns că nu are soluția pronunțată și nu e redactată încheierea.

Întrebată fiind și de președintele de secție despre dosarul respectiv, doamna grefier își amintește că a sunat-o pe doamna judecător și i-a relatat situația, iar dumneaei i-a replicat că este vorba de o încheiere „fără număr” și că nu poate fi obligată să o redacteze în acea zi.

Doamna judecător X nu a venit în acea zi la serviciu, iar dosarul a rămas la grefierul de ședință până a doua zi, 28 octombrie 2015, când acesta a întocmit încheierea de ședință împreună cu judecătorul, iar apoi, la data de 29 octombrie 2015 l-a predat grefierului de ședință de la completul C1.

Martora M7 a declarat în fața secției că doamna grefier M2 a venit în data de 30.09.2015 și i-a spus că doamna judecător X i-a cerut să modifice în Ecris o soluție pe care o pronunțase la data de 25.09.2015, soluție ce fusese introdusă în sistemul informatic la acea dată. Modificarea pe care i-o ceruse consta în aceea de a schimba soluția din “admitere” în “respingere”.

Referitor la modalitatea de soluționare a cererilor de abținere/recuzare a titularilor de complet, conducerea instanței a precizat că practica Judecătoriei ... este unitară în ceea ce privește modalitatea de soluționare a cererilor de abținere/recuzare a titularilor de complete, în sensul că, primind dosarul în care a fost formulată cererea, judecătorul competent să o soluționeze fixează termenul de judecată într-una dintre zilele imediat următoare. Astfel, chiar dacă cel care recuză judecătorul depune la dosar o cerere completă din punctul de vedere al formei și conținutului, cu o motivare clară atât în fapt, cât și în drept și cu dovada plății taxei judiciare de timbru atașată, recuzarea nu se judecă în aceeași zi în care are loc recuzarea, judecătorul fondului menționând în încheierea de ședință că dosarul se va trimite completului cu numărul imediat următor în vederea soluționării cererii de recuzare. În cazul respingerii abținerii/recuzării, dosarul este restituit completului inițial pentru continuarea judecății, acesta stabilind termenul de judecată și dispunând citarea părților.

S-a mai precizat că practica Judecătoriei ... nu este unitară în ce privește obligativitatea scrierii unei minute după deliberarea asupra abținerii/recuzării. În concret, dintre cei 41 de titulari de completuri civile, 6 judecători sunt de părere că în cazul cererilor de abținere și recuzare nu sunt aplicabile dispozițiile art. 401 din Codul de procedură civilă. Aceștia, fără să scrie o minută, întocmesc de îndată încheierea în temeiul căreia grefierul introduce soluția în condica de ședință.

Potrivit dispozițiilor prevăzute de art. 99 lit. t) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, modificată prin Legea nr. 24/2012, constituie abatere disciplinară „exercitarea funcției cu rea-credință sau gravă neglijență”, iar conform prevederilor art. 991 alin.(2) din Legea nr.303/2004

privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, modificată prin Legea nr. 24/2012, „Există gravă neglijență atunci când judecătorul sau procurorul nesocotește din culpă, în mod grav, neîndoielnic și nescuzabil, normele de drept material ori procesual”.

Din punctul de vedere al laturii obiective, Secția apreciază că poate intra în sfera răspunderii disciplinare adoptarea unei decizii în afara oricăror prevederi procesuale sau pe baza unei erori macroscopice, pentru care un observator rezonabil (persoană informată și de bună-credință) nu poate găsi o justificare. Astfel, pot atrage răspunderea disciplinară numai acele greșeli care au un caracter evident, neîndoielnic și cărora le lipsește orice justificare, fiind în vădită contradicție cu dispozițiile legale.

Pentru a putea reține existența răspunderii disciplinare, în raport cu abaterea disciplinară mai susmenționată, este necesar a analiza existența elementelor specifice unei răspunderi disciplinare, și anume: existența faptei ilicite, a urmării acesteia – în cazul de față, o atingere adusă relațiilor sociale constând în bunul mers al activității desfășurate, al actului de justiție, de către pârât, prin exercitarea funcției de judecător, raportul de cauzalitate între existența faptei și urmarea produsă, precum și existența vinovăției.

Sub aspectul elementului material al laturii obiective al abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. (t) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, modificată prin Legea nr. 24/2012, Secția reține următoarele:

Conform dispozițiilor art. 51 alin. (1) și (5) din Noul Cod de procedură civilă instanța hotărăște de îndată, în camera de consiliu, fără prezența părților și ascultându-l pe judecătorul recuzat sau care a declarat că se abține,

numai dacă apreciază că este necesar; abținerea sau recuzarea se soluționează printr-o încheiere care se pronunță în ședință publică.

Potrivit art. 401 alin. (1) și (2) din același act normativ, după ce a fost luată hotărârea, se va întocmi de îndată o minută care va cuprinde soluția și în care se va arăta, când este cazul, opinia separată a judecătorilor aflați în minoritate. Minuta, sub sancțiunea nulității hotărârii, se va semna pe fiecare pagină de către judecători și, după caz, de magistratul-asistent, după care se va consemna într-un registru special, ținut la grefa instanței. Acest registru poate fi ținut și în format electronic.

Prevederile art. 234 alin. 1 din Codul de procedură civilă, stabilesc că dispozițiile privitoare la deliberare, opinie separată, precum și orice alte dispoziții referitoare la hotărârile prin care instanța se dezinvestește de judecarea fondului cererii se aplică în mod corespunzător și încheierilor.

Potrivit art.429 din Noul Cod de procedură, după pronunțarea hotărârii instanța se dezinvestește și niciun judecător nu poate reveni asupra părerii sale.

Din interpretarea acestor dispoziții legale, rezultă că soluția adoptată în urma deliberării trebuie mai întâi consemnată într-o minută, semnată de către toți membrii completului de judecată, în cazul de față de doamna judecător X, după care se efectuează operațiunile necesare pentru ca soluția să devină publică.

Trebuie reținut faptul că legea nu prevede posibilitatea consemnării unor soluții intermediare direct în programul informatic Ecris sau în cuprinsul condicii electronice. Astfel, inițial se procedează la întocmirea minutei, inclusiv cu ajutorul tehnicii de calcul, și numai după ce aceasta este semnată de judecătorul care a făcut parte din completul de judecată se transcrie în sistemul informatizat al instanței.

Ecris-ul reprezintă o bază electronică de date în care se inserează soluții definitive și din care sunt preluate ulterior informațiile care se regăsesc în registrele instanțelor, precum și cele ce sunt publicate pe portalul instanțelor de judecată.

Hotărârea, ca rezultat al deliberării consemnat într-o minută, se pronunță în ședință publică, fiind transcrisă, integral sau în extras, în condica ședințelor de judecată pe suport hârtie, de președintele completului ori de un alt judecător, membru al acestuia, iar în sistem informatizat, de către grefierul de ședință.

Relevant este și faptul că în sistemul informatic al instanței se transcrie de către grefier minuta semnată de judecătorul care a pronunțat soluția, operațiune care nu se poate realiza în lipsa înscrisului care cuprinde rezultatul deliberărilor.

Așa cum s-a reținut anterior, doamna judecător X nu întocmea minuta la momentul pronunțării hotărârii prin care soluționa cererea de abținere sau de recuzare, ci la o dată ulterioară care coincidea, de regulă, cu data redactării încheierii. Deși minutele nu erau întocmite, în condica electronică de ședință generată de sistemul ECRIS erau trecute soluțiile pe scurt.

Această situație este confirmată de probele administrate în cauză respectiv, notele de relații și declarațiile martorilor audiați în cauză, inclusiv declarația doamnei judecător X, precum și verificările efectuate în aplicația informatică în cursul cercetării disciplinare.

Prin urmare, Secția reține că prin neîntocmirea minuterilor la momentul pronunțării și ulterior, prin completarea direct în condica electronică generată de sistemul ECRIS a unor soluții pe scurt, doamna judecător X a încălcat dispozițiile prevăzute de **art. 51, 401 alin. (1) și (2) și 234 alin. 1** Cod de procedură civilă, fapte ce îi sunt imputabile.

Soluția adoptată de judecătorul cauzei în urma deliberării, fie că poartă denumirea de hotărâre, prin care se soluționează fondul cauzei, fie că este o încheiere, în cazul soluționării unor cereri incidentale, trebuie mai întâi consemnată într-o minută, semnată de judecător, și abia ulterior, urmată de operațiunile necesare pentru ca soluția să devină publică.

Neîntocmirea minutelor, ca rezultat al deliberării, chiar dacă, la un moment ulterior, soluțiile au fost menționate în condica de ședință în format tipizat de hârtie, de către judecător sau de către grefierul de ședință, ori completate direct de grefier în condica electronică generată de sistemul Ecris, fără ca acestea să fi fost însușite în prealabil de judecător prin semnătură, a constituit premisa încălcării, de către judecătorul cercetat disciplinar, la data de 30 septembrie 2015, și a dispozițiilor **art. 429 din Codul de procedură civilă** care prevăd că după pronunțarea hotărârii, instanța se dezinvestește și niciun judecător nu poate reveni asupra părerii sale.

Cu alte cuvinte, după deliberare și semnarea minutei, doamna judecător X nu putea reveni asupra soluției adoptate, în caz contrar, consecința imediat produsă a fost afectarea bunului mers al activității Secției a II-a Civilă din cadrul Judecătoriei ... și a imaginii justiției în general.

Astfel, împrejurarea că soluțiile adoptate de doamna judecător X la data de 25 septembrie 2015 cu privire la cele trei cereri de abținere, printre care și cea formulată de doamna judecător J1 în dosarul nr. 18771/325/2014, au fost transmise verbal grefierului de ședință care a procedat, conform practicii constante a completului, la completarea în condica electronică generată de sistemul Ecris, listată ulterior, a permis judecătoriaului cercetat disciplinar să susțină, la o dată ulterioară celei la care a soluționat cererea, respectiv la 30 septembrie 2015, că soluția adoptată la 25

septembrie 2015 era cea de respingere a cererii de abținere, iar nu de admitere, cum fusese menționată în condica electronică, precum și să schimbe soluția inițială de admitere, în cea de respingere.

Consecința produsă de fapta doamnei judecător X, care a fost observată și semnalată Inspecției Judiciare chiar de către petentul din dosarul susmenționat, pe lângă atingerea adusă imaginii justiției în general, a constatat în prejudiciul concret și imediat creat petentului, constând în încălcarea dreptului la un proces echitabil, prin continuarea judecării dosarului de către judecătorul căruia i se admisesese cererea de abținere și care fusese formulată tocmai în considerarea respectării acestui drept.

Mai mult, se constată că, în același dosar, la interval de o lună, prin neîntocmirea la data de 26 octombrie 2015, a minutei asupra cererilor de recuzare și de abținere formulate la datele de 14 octombrie 2015 și respectiv 22 octombrie 2015, deci între termene, doamna judecător X a afectat din nou bunul mers al activității instanței, punându-l pe judecătorul cauzei în ipostaza de a nu cunoaște soluția dată cererilor de recuzare și de abținere și de a intra în sala de judecată cu un supliment de dosar, pentru a acorda un nou termen în vederea soluționării unor cereri care, în realitate, fuseseră deja soluționate.

Relevant este și faptul că această modalitate de lucru a reprezintă o constantă în activitatea pârâtei în ce privește soluționarea cererilor de abținere sau recuzare, iar perpetuarea în timp a acestui situații demonstrează că judecătorul a ignorat consecințele deosebit de grave ce s-ar putea produce prin această abordare.

De asemenea, Secția apreciază, că între fapta pârâtei de a încălca dispozițiile legale prev. de art. 51, 234 alin. 1, 401 alin. (1) și (2) și 429 din noul Cod de procedură civilă și urmarea socialmente periculoasă există legătură de

cauzalitate, din moment ce fapta a fost dovedită (și necontestată), iar urmarea produsă s-a datorat acțiunii și atitudinii pârâtei.

Față de aceste considerente Secția apreciază, că fapta pârâtei astfel cum a fost descrisă anterior se circumscrie laturii obiective a abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit.t) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare.

Sub aspectul laturii subiective se reține că forma de vinovăție este definită abstract de legiuitor la art. 99 ind. 1 alin. (2): „Există gravă neglijență atunci când judecătorul nesocotește din culpă, în mod grav, neîndoielnic și nescuzabil, normele de drept material ori procesual”.

În analiza laturii subiective trebuie avut în vedere că vinovăția reprezintă poziția psihică pe care un anumit om o are față de o anumită faptă și față de urmările acesteia; ea nu este o atitudine generică, ideală, abstractă, ci, dimpotrivă, concretă, manifestată în planul existențial al unei anumite fapte ilicite legate, psihologic, de făptuitorul ei. Culpă gravă nu comportă intenția de a face rău, prezentând doar o gravitate particulară: aceea a unui act grav, neglijență inacceptabilă pe care nici omul cel mai puțin avizat nu ar comite-o.

În ceea ce privește forma de vinovăție cu care trebuie săvârșită fapta pentru a constitui abatere disciplinară, prin folosirea sintagmei „gravă neglijență”, legiuitorul a stabilit gradul culpei ca fiind cel al „culpei lata”.

Prin urmare, pot atrage răspunderea disciplinară numai acele greșeli care au un caracter evident, neîndoielnic și cărora le lipsește orice justificare, fiind în vădită contradicție cu dispozițiile legale.

Diferența dintre culpa ușoară și culpa gravă se reduce la a delimita

prudența de imprudență și diligența de neglijență.

Acest criteriu trebuie completat și cu elemente de ordin subiectiv ce țin de circumstanțele concrete care decurg din locul, timpul, împrejurările în care a fost comisă fapta. Verificarea existenței unei abateri disciplinare presupune examinarea temeinică a circumstanțelor în care a trebuit să lucreze magistratul, pentru a se ajunge la concluzia existenței faptei (Cauza C.R. contra Regatului Unit).

Neglijența gravă este una ce nu poate fi pusă la îndoială, vădită, fiind dată de însăși importanța normelor încălcate prin fapta ilicită.

Așadar, autorul faptului ilicit este vinovat pentru că încalcă o dispoziție a legii, în condițiile în care el ar fi avut posibilitatea de a i se conforma, exhibând astfel o manifestare de voință, pentru care este ținut responsabil de rezultatele comportamentului său.

Așa cum s-a arătat anterior, modalitatea defectuoasă în care pârâta a înțeles să aplice dispozițiile legale prevăzute de 51, 234 alin. 1, 401 alin. (1) și (2) și 429 din noul Cod de procedură civilă are caracter repetat, nefiind o împrejurare excepțională în activitatea sa, aspect confirmat de probele administrate în cauză.

Astfel, în mod obișnuit, atunci când prezida complete de judecată, doamna judecător X proceda la întocmirea minutei ulterior momentului pronunțării hotărârii, trecând soluția pe scurt în condica electronica.

Secția apreciază că pârâta avea posibilitatea să prevadă urmarea faptelor sale, întrucât dispozițiile legale sunt clare din acest punct de vedere. Astfel, rezultatul deliberării se consemnează într-o minută însușită prin semnătură de judecătorul care a deliberat. De asemenea, în sistemul Ecris se introduc doar soluțiile adoptate de completul de judecată, ce rezultă din minuta semnată de membrul sau membrii

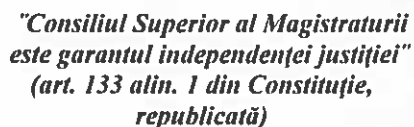
completului.

Având în vedere caracterul imperativ al dispozițiilor de procedură încălcate, forma de vinovăție cu care a fost săvârșită fapta este aceea a gravei neglijențe, deoarece nu se poate reține nici o împrejurare care să poată justifica încălcarea de către un judecător a normelor de procedură care guvernează cel mai important moment al procesului judiciar, anume acela al deliberării și al stabilirii soluției în cauza dedusă judecării.

În plus, nici din perspectiva activităților desfășurate la nivelul secției, înscrisurile depuse în cursul cercetării disciplinare nu relevă un dezechilibru între volumul de activitate al doamnei judecător X, raportat la cel al celorlalți judecători și la media de cauze în materie civilă, iar modalitatea de configurare a completelor de judecată și punctajul aferent, precum și programarea ședințelor de judecată din cadrul Secției a II-a Civilă, permit fiecărui judecător să își gestioneze într-un mod adecvat atât dosarele aflate pe rol în procedură prealabilă, cât și activitatea de judecată și îndeplinirea atribuțiilor auxiliare.

Raportat la întreg probatoriul administrat în cauză, Secția apreciază că îndeplinirea deficitară a atribuțiilor de serviciu de către doamna judecător X este consecința modului particular în care aceasta s-a raportat la obligațiile legale imperative ce îi revin.

Astfel, cu privire la maniera de lucru a judecătorului cercetat disciplinar, în cursul cercetării disciplinare au fost verificate toate dosarele în care doamna judecător X a soluționat cereri de abținere ale doamnei judecător J1 și/sau cereri de recuzare formulate împotriva acesteia, în perioada 1 ianuarie 2014 - 16 februarie 2016, fiind depuse înscrisuri în acest sens la dosar, rezultând că din cele 13 dosare

dispozitivul, pe care doamna judecător îl semna, acesta reprezentând, în realitate, minuta hotărârii, numerotată și cusută la dosar”.

În același sens este și declarația martorei M3, care a ocupat în anii anteriori funcția de greșier statistician și care a arătat că doamna judecător X scria pe coperta dosarului “R” sau “A”, fiind nevoită uneori s-o întrebe pe aceasta dacă „R” înseamnă respingere sau renunțare.

Mai reiese din probele administrate, că practica în materie a doamnei judecător Roman, se distinge de aceea a tuturor colegilor săi de secție, chiar și a celor reprezentând o minoritate, care nu întocmesc minuta în soluționarea cererilor de abținere/recuzare, însă motivează încheierea de ședință la aceeași dată, iar conținutul documentului editat este introdus în Ecris.

Față de toate aceste circumstanțe, se apreciază că fapta doamnei judecător X nu se circumscrie unei culpe scuzabile, de natură a înlătura răspunderea disciplinară a acesteia.

În consecință, Secția constată, din probatoriul administrat în cauză, că fapta pârâtei de a nu întocmi minutele la momentul pronunțării hotărârilor judecătorești, respectiv a încheierilor prin care au fost soluționate cererile de abținere sau recuzare, ci la o dată ulterioară acestui moment, respectiv de a modifica soluția după pronunțare și după ce aceasta fusese menționată în sistemul Ecris întrunește elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. t) teza a II a rap. la art. 99 ind.1 alin.(2) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Potrivit art.99 lit. m) din Legea nr.303/2004 modificată prin Legea

nr.24/2012 constituie abatere disciplinară nerespectarea în mod nejustificat a dispozițiilor cu caracter administrativ prevăzute de lege sau regulamente.

Potrivit art.98 alin.1 din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare judecătorii și procurorii răspund disciplinar pentru abaterile de la îndatoririle de serviciu, precum și pentru faptele care afectează prestigiul justiției.

Pentru angajarea răspunderii disciplinare este necesar ca fapta ce constituie abatere disciplinară să întrunească elementele constitutive cu referire la latura obiectivă, latura subiectivă și legatura de cauzalitate între fapta săvârșită și rezultatul produs, iar în ceea ce privește vinovăția, aceasta trebuie constatată în mod cert în baza probatoriului administrat în cauză.

Prin urmare, numai îndeplinirea cumulativă a elementelor constitutive ale abaterii disciplinare și inexistența unei cauze de exonerare legitimează angajarea răspunderii disciplinare.

Referitor la latura obiectivă a abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit.m din Legea nr.303/2004, Inspekția Judiciară susține că faptele doamnei judecător, de a fi încălcat dispozițiile art. 51, art. 234, art. 401 și art. 429 Cod procedură civilă, prin neîntocmirea minutei și menționarea, de către grefierul de ședință, a soluțiilor în condica de ședință în format tipizat de hârtie, ori completarea direct în condica electronică generată de sistemul Ecris, fără ca acestea să fi existat în materialitatea lor ori să fi fost însușite la momentul respectiv de judecător prin semnătură, precum și modificarea minutei, respectiv a soluției adoptate cu privire la o cerere de abținere reprezintă o nerespectare a obligațiilor prevăzute de dispozițiile regulamentare prevăzute de art. 4 alin.1 din Legea nr. 303/2000, art. 5 din Regulamentul de ordine interioară a instanțelor judecătorești și art. 12 din Codul deontologic

al judecătorilor și procurorilor.

De asemenea, se susține că prin încălcarea dispozițiilor prevăzute de art.429 din Codul de procedură civilă, constând în aceea că a modificat soluția adoptată cu privire la o cerere de recuzare, doamna judecător X a **instigat, respectiv a determinat grefierul de ședință să-și încălce propriile atribuții ce îi revin în materie**, potrivit Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești aprobat prin Hotărârea nr. 387/2005 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, în vigoare la data faptelor.

Se susține că aceste fapte se circumscriu laturii obiective ale abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit.m din Legea nr.303/2004, în condițiile în care, potrivit art. 54 alin.1 lit. a) din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești aprobat prin Hotărârea nr. 387/2005 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, grefierul de ședință participă la ședințele de judecată, îndeplinind atribuțiile prevăzute de lege și de regulament, sub controlul președintelui completului de judecată.

Așa cum s-a arătat anterior, pentru existența acestei abateri disciplinare este necesar, sub aspectul laturii obiective, să existe în sarcina judecătorului o obligație cu caracter administrativ prevăzută de lege sau înscrisă în regulamentul de ordine interioară, precum și nerespectarea acestei obligații din partea judecătorului, iar sub aspectul laturii subiective legiuitorul a prevăzut cerința ca nerespectarea acestei obligații să aibă caracter nejustificat.

În esență, ceea ce se impută doamnei judecător X din perspectiva acestei abateri disciplinare constă în faptul că prin încălcarea dispozițiilor procedurale prevăzute de art. 51, art. 234, art. 401 și art. 429 Cod procedură civilă a

determinat grefierul de ședință să-și încalce propriile atribuții în materie, deși potrivit art.54 alin.1 lit.a din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești aprobat prin Hotărârea nr. 387/2005 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, avea obligația să controleze întreaga activitate a acestuia, încălcând în același timp și dispozițiile prevăzute de art. art. 4 alin.1 din Legea nr. 303/2000, art. 5 din Regulamentul de ordine interioară a instanțelor judecătorești și art. 12 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor.

Secția constată că faptele imputate doamnei judecător X, în raport de care se susține că a săvârșit abaterea disciplinară prevăzută de art.99 lit.m din Legea nr.303/2004 sunt aceleași cu faptele reținute de reclamantă, precum și de Secție în conținutul constitutiv al abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit.t teza a-II-a din Legea nr.303/2004.

Raportat la acest aspect, Secția reține că, deși faptele doamnei judecător X constând în nerespectarea dispozițiilor prevăzute de art. 51, art. 234, art. 401 și art. 429 Cod procedură civilă au avut presupus încălcarea de către grefier a unor dispoziții regulamentare, acestea nu se pot circumscrie și conținutului constitutiv al abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit.m din Legea nr.303/2004, întrucât în acest caz ne-am afla în prezența unei „duble încriminări”, situație nepermisă de lege.

Răspunderea juridică a unei persoane este reglementată de principiul potrivit căruia unei singure violări a normei juridice îi corespunde o singură imputare, principiu din care rezultă că nimeni nu poate fi sancționat de două ori pentru aceeași faptă (non bis in idem).

Având în vedere că faptele pârâtei, constând nerespectarea dispozițiilor

prevăzute de art. 51, art. 234, art. 401 și art. 429 Cod procedură civilă se circumscriu conținutului constitutiv al abaterii disciplinare prev. de art.99 lit. t) teza a-II-a din Legea nr. 303/2004, așa cum au fost reținute anterior, secția apreciază că pârâta nu poate fi trasă la răspundere pentru aceleași fapte și din perspectiva abaterii disciplinare prev. de art.99 lit.m) din același act normativ.

Este adevărat că potrivit art.108 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, **judecătorii sunt obligați să verifice efectuarea în termen a încheierilor și a celorlalte lucrări întocmite de greșierul de ședință, restituindu-le pe cele necorespunzătoare și dând îndrumările necesare pentru refacerea lor, însă în cauza de față, secția a reținut în sarcina pârâtei încălcarea obligației de a întocmi minuta în scris, respectiv de a nu întocmi încheierea prin care a soluționat cererea de abținere sau recuzare, astfel încât părțile și magistratul recuzat să cunoască soluția adoptată în cauză.** Prin urmare, sub acest aspect, nu se poate pune problema nerespectării de către doamna judecător X a dispozițiilor art.108 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, din moment ce încheierile se redactau de către pârâtă și s-a reținut încălcarea de către aceasta a normelor de procedură civilă.

O interpretare contrară ar duce la angajarea răspunderii disciplinare a pârâtei pentru aceeași faptă, din perspectiva a două abateri disciplinare, situație nepermisă de lege, având în vedere că întotdeauna în astfel de situații se reține fapta mai gravă, în cazul de față, cea săvârșită în calitate de autor, care se circumscrie laturii obiective a abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit.t din Legea nr.303/2004.

De asemenea, nu se poate reține în sarcina pârâtei fapta de a nu respecta dispozițiile prevăzute de art.54 alin.1 lit.a din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, câtă vreme s-a constatat existența răspunderii

disciplinare a doamnei judecător X pentru fapta de a solicita grefierului de ședință modificarea minutei, respectiv a soluției menționate în Ecris, sens în care s-a constatat că au fost încălcate de către aceasta dispozițiile prevăzute de art.429 din Codul de procedură civilă.

Referitor la dispozițiile prevăzute de art.5 alin.2 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, respectiv cele prevăzute de art.4 alin.1 din Legea nr.303/2004, Secția constată că acestea nu stabilesc în sarcina judecătorilor o obligație cu caracter administrativ, ci sunt dispoziții cu caracter general, ce statuează cu privire la principiile fundamentale sub care trebuie să se desfășoare întreaga activitate a unui judecător.

Totodată, secția reține că nu se poate pune problema încălcării dispozițiilor prevăzute de art. 12 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor, întrucât nu ne aflăm într-o astfel de procedură, Secția fiind investită cu săvârșirea unor eventuale abateri disciplinare.

În consecință, având în vedere toate considerentele expuse anterior, Secția urmează a respinge acțiunea disciplinară având ca obiect abaterea disciplinară prevăzută de art.99 lit.m din Legea nr.303/2004 republicată, cu modificările și completările ulterioare, ca neîntemeiată.

La individualizarea sancțiunii ce se va aplica în condițiile art. 100 din legea amintită, Secția va avea în vedere împrejurările, gravitatea concretă precum și consecințele faptelor săvârșite de pârâta judecător.

Astfel, Secția va avea în vedere că valoarea socială lezată o reprezintă relațiile sociale referitoare la realizarea activității de justiție, în sensul larg al acestei noțiuni, care presupun, pe lângă organizarea și funcționarea în limitele legii a organelor

[REDACTED]

judiciare și înfăptuirea corectă a actului de justiție pe planul raportului juridic de muncă, aceste relații transpunându-se în obligații și îndatoriri profesionale ale judecătorilor, stabilite prin legi și regulamente.

Totodată, se va ține seama de faptul că abaterea disciplinară reținută în sarcina pârâtei a fost săvârșită în urma adoptării unui mod de lucru nelegal și lipsit de rigoare, precum și de faptul că modalitatea de lucru a doamnei judecător X, astfel cum a fost evidențiată mai sus, reprezintă o constantă în activitatea sa. În acest sens, Secția reține că pârâta, pe parcursul cercetării disciplinare a arătat că modalitatea de scriere a minutei pe scurt, pe coperta dosarului, a fost dintotdeauna practica sa, precum și a instanței și că în anul 2014 încă se scria minuta în acest fel, iar la momentul redactării hotărârii, se lista minuta în formă tehnoredactată și se semna de către judecător.

În plus, faptul că pârâta a procedat la modificarea unei soluții adoptate cu privire la o cerere de abținere, în sensul că a solicitat grefierului să șteargă soluția inițială, de admitere a cererii și să treacă soluția de respingere a cererii, conferă o gravitate deosebit de mare faptelor săvârșite de aceasta.

Astfel, se va avea în vedere faptul că prin săvârșirea acestei abateri disciplinare s-a adus atingere imaginii și prestigiului justiției, consecințele faptelor săvârșite de pârâtă constând atât în aprecierile negative pe care opinia publică le poate avea asupra sistemului judecătoresc, cât și în încălcarea dreptului la un proces echitabil a petentului P1.

De asemenea, modul în care pârâta a făcut aplicarea dispozițiilor legale în cauzele exemplificate cu ocazia analizării elementelor constitutive ale abaterii disciplinare indică faptul că aceasta nu a înțeles și nici nu a dorit să înțeleagă gravitatea faptelor sale.

Puterile pe care le presupune funcția de judecător trebuie exercitate cu responsabilitate și exclusiv în interesul administrării eficiente a justiției, cu menținerea demnității și autorității instanței pe care o reprezintă.

În acest context, independența judecătorului nu constituie un privilegiu care să îi permită nesocotirea dispozițiilor legale și respectiv a responsabilităților specifice funcției, limitele independenței fiind raportate la cerința esențială a respectării legii.

Secția reține că doamna judecător X are o vechime în profesie de 20 ani de ani, nu a mai fost sancționată disciplinar până în prezent, iar din fișa de evaluare a activității profesionale rezultă că la ultima evaluare a obținut calificativul „foarte bine”.

Ținând cont de toate aceste împrejurări care, în mod obiectiv trebuie avute în vedere la individualizarea sancțiunii aplicate, reținând gravitatea faptelor și urmările produse, precum și caracterul repetitiv al acestora, Secția apreciază că se justifică aplicarea față de pârâtă a unei sancțiuni care să nu o îndepărteze din magistratură, dar care, prin suspendarea din funcție pentru o perioadă de timp, să îi atragă atenția asupra consecințelor ce se pot produce prin astfel de fapte.

Ca urmare, având în vedere că sancțiunea are ca scop imediat îndreptarea celui care a comis o abatere disciplinară, dar în același timp constituie și un mijloc de prevenție atât pentru cel sancționat, cât și pentru societate, **Secția, cu majoritate**, apreciază că, față de disp.art.100 lit.d) din Legea nr.303/2004, republicată, se impune aplicarea față de pârâtă a sancțiunii constând în **suspendarea din funcția de judecător pentru o perioadă de 3 luni**, pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit. t) teza a II a raportat la art. 99¹ alin.(2) din același act normativ.

Văzând și dispozițiile art. 48 și art. 49 alin. (2) din Legea nr. 317/2004

privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată,

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII**

HOTĂRĂȘTE:

Cu majoritate

Admite în parte acțiunea disciplinară formulată de Inspekția Judiciară împotriva doamnei X – judecător în cadrul Judecătoriei

În baza art.100 lit. d) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, aplică doamnei X – judecător la Judecătoria ..., sancțiunea disciplinară constând în „suspendarea din funcția de judecător pe o perioadă de 3 luni ”, pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit. t) teza a –II-a raportat la art.99 ind.1 alin.2 din același act normativ.

Respinge acțiunea disciplinară având ca obiect abaterea disciplinară prevăzută de art. 99 lit. m) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ca neîntemeiată.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare la Completul de 5 judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Pronunțată în ședință publică azi, 1 iunie 2016.

Președinte,

44

Judecător

Judecător

Judecător

Cu opinie separată în ceea ce privește individualizarea sancțiunii disciplinare

În raport de situația de fapt reținută anterior, în opinie minoritară, apreciem că se impunea aplicarea sancțiunii disciplinare constând în „diminuarea indemnizației de încadrare lunare brute cu 20% pe o perioadă de 3 luni” pentru următoarele considerente:

La individualizarea sancțiunii, trebuie avute în vedere împrejurările, gravitatea concretă și consecințele faptelor săvârșite de pârâta judecător.

Astfel, nu trebuie pierdute din vedere sau minimalizate consecințele directe, imediate ale faptelor magistratului, astfel cum au fost reliefate de probatoriul administrat în cauză, aspecte ce urmează să fie apreciate și în raport de circumstanțele reale și personale ale pârâtei judecător.

Pentru a se realiza rolul educativ și preventiv al demersului disciplinar este nevoie ca sancțiunea aplicată să fie dozată corect în scopul realizării unei corelări juste cu fapta săvârșită .

În egală măsură, la aprecierea sancțiunii, reprezentarea faptelor ce constituie abateri disciplinare, este relevantă.

În acest context, relevant este faptul că, ulterior declanșării cercetării disciplinare, doamna judecător X nu a mai adoptat același mod de lucru în ceea ce privește întocmirea minutelor. De remarcat, este și faptul la nivelul instanței exista practica de a nu fi întocmite minute cu prilejul soluționării cererilor de abținere sau recuzare, cu precizarea că ceilalți judecători întocmeau încheierea

în aceeași zi.

De asemenea, doamna judecător ... are o vechime în profesie de 20 ani de ani, nu a mai fost sancționată disciplinar până în prezent, iar din fișa de evaluare a activității profesionale rezultă că la ultima evaluare a obținut calificativul „foarte bine”. Toate aceste aspecte conturează, până la acest moment, o conduită conformă cu standardele profesionale, prezenta cercetare disciplinară având caracter singular în activitatea doamnei judecător .

Este de reținut și împrejurarea că doamna judecător X a arătat că, la nivelul instanței, a existat practica de a nu se întocmi minute, respectiv de a dicta grefierului soluția pentru a fi introdusă în evidențele publice, fără să existe o minută semnată de judecător. Relevant este sub acest aspect faptul că deși la nivelul conducerii instanței era cunoscută această modalitate de lucru a pârâtei, nu s-a luat nicio măsură.

De asemenea, din declarația grefierului de ședință al pârâtei, rezultă că acesta a făcut cunoscută conducerii instanței solicitarea doamnei judecător de a modifica soluția menționată în Ecris și i s-a spus să facă ce zice doamna judecător.

Ținând cont de toate aceste împrejurări care, în mod obiectiv trebuie avute în vedere la individualizarea sancțiunii aplicate, reținând totodată caracterul gradual al angajării răspunderii disciplinare, apreciem că se impunea aplicarea față de doamna judecător X, în baza art. 100 lit. b) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a sancțiunii disciplinare constând în **reducerea indemnizației de încadrare lunare brute cu 20% pe o perioadă de 3 luni** pentru săvârșirea

abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit. t) teza a II a raportat la art. 99¹ alin.2 din același act normativ.

Judecător

Judecător